

ZARZĄDZENIE Nr 912/2022
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
z dnia 12 kwietnia 2022 r.

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Piwnicy pod Baranami brązowego medalu „Cracoviae Merenti”

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Piwnicy pod Baranami brązowego medalu „Cracoviae Merenti”.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta Krakowa.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia

w sprawie przyznania Piwnicy pod Baranami brązowego medalu „Cracoviae Merenti”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uznaniu szczególnych zasług dla Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa przyznaje się Piwnicy pod Baranami brązowy medal „Cracoviae Merenti” oznaczony numerem 42.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Piwnica pod Baranami – kabaret literacki założony w 1956 roku w piwnicach pałacu „Pod Baranami” przez Piotra Skrzyneckiego i kilkoro studentów krakowskich uczelni, w 2021 roku świętował jubileusz 65-lecia. Przez ponad cztery dekady Piotr Skrzynecki przewodniczył temu fenomenalnemu miejscu. Piwnica pod Baranami niewątpliwie jest ikoną i ambasadorem naszego miasta. Nierozerwalnie związana z Krakowem – niemal od zarania swoich dziejów jest zjawiskiem jedynym, nienadającym się do powielenia czy imitacji. Możliwa jest tylko w Krakowie, jednocześnie nie będąc zjawiskiem lokalnym. Do Piwnicy przyjeżdżają ludzie z całej Polski, jak również z zagranicy. Piwnicę filmują ogólnopolskie i zagraniczne telewizje, opisują ją obcojęzyczne przewodniki turystyczne. Fenomen Piwnicy opiera się nie tylko na wyjątkowym repertuarze, na niezwyklej atmosferze, nie tylko na wysokim poziomie artystycznym, nie tylko na trwałości i niezależności. Piwnica stworzyła wokół siebie środowisko ludzi – głównie intelektualistów i artystów – którzy czują się z nią związani. Określenie „Przyjaciel Piwnicy pod Baranami” nobilituje, satysfakcjonuje i wyróżnia.

To tu zrodziło się tak dziś oczywiste, wręcz modne śpiewanie poezji. Artyści Kabaretu kreowali trendy na polskiej scenie muzycznej, triumfując na festiwalowych scenach Opola i Sopotu. Tandem Konieczny – Demarczyk przetań szlaki nurtowi tzw. poezji śpiewanej. Późniejsza kariera Marka Grechuty czy Grzegorza Turnau wyrosła z odważnej, bezkompromisowej wizji artystycznej zrodzonej w Piwnicy pod Baranami. Na artystyczne wyżyny wynieśli kabaret wszyscy tworzący go od ponad 65 lat artyści. Wymienić należy choć niektóre, najgłośniejsze nazwiska: Ewa Demarczyk i Zygmunt Konieczny, Stanisław Radwan i Andrzej Zarycki, Wiesław Dymny, Krystyna Zachwatowicz i Leszek Długosz, Anna Szałapak i Marek Grechuta, Halina Wyrodek i Zbigniew Raj, Jan Kanty Pawluśkiewicz i Zbigniew Preisner, Leszek Wójtowicz, Beata Rybotycka i Jacek Wójcicki, Grzegorz Turnau, Andrzej Warchał, Alosza Awdiejew i wielu innych. Dzięki ich talentom w Piwnicy śpiewano niemal wszystko – od frywolnych piosenek z operetek, przez wynajdywane na strychach i w antykwariatach listy oraz pamiętniki, ogłoszenia z „Trybuny Ludu” po wielką poezję i traktaty filozoficzne. Od samego początku Piwnicę charakteryzowało pomieszanie konwencji. Z jednej strony skłonność do żartów, brak pruderii, łamanie konwenansów i ironiczny dystans do świata, a z drugiej – doroczne bożonarodzeniowe i wielkanocne spotkania, podczas których z powagą i wzruszeniem czyta się Ewangelię. W ponurych, trudnych czasach PRL-u Piwnica wielu ludziom dawała nadzieję i poczucie wolności. To paradoks, że kabaret w zasadzie niepolityczny, choć na pewno antyreżimowy, który do mistrzostwa opanował sztukę poetyckiego kamuflażu i historycznej paraboli, odegrał w Polsce Ludowej ważną rolę polityczną dzięki swojej absolutnej niezależności. Dziś Piwnica pod Baranami kontynuuje tę ponad 65-letnią tradycję niezależności, opierając się tymczasowym modom i pokusom tworzenia łatwego repertuaru „pod publiczność”. W Piwnicy pod Baranami nad wejściem do ulubionej sali artystów można przeczytać motto Skrzyneckiego: „Jesteśmy wysepką w morzu bestialstwa, szarżyzny, głupoty, łajdactwa, cynizmu, nietolerancji, przemocy.” Tej maksymie artyści Piwnicy pod Baranami pozostają wierni.

Piwnica pod Baranami bezsprzecznie jest instytucją szczególnie dla Krakowa zasłużoną. Medal „Cracoviae Merenti” to wyraz uznania i wdzięczności dla kolejnych pokoleń piwnicznych artystów, którzy od ponad 65 lat starają się, aby to szczególne miejsce zachowało swój blask, niezależność i wyjątkowość. |